

излази и благословеніе и клетва. Но не требва, братіе мои възлюбленніи, да быватъ така тіа (работы).

11 Да ли источникъ отъ единъ чашъ источникъ и сладка и горчива (вода).

12 Да ли може, братіе мои, смоква та да рожда маслины, или лоза та смоквы; така никої источникъ не може да излива солена и сладка вода.

13 Който е отъ васъ мудръ и оуменъ, той да покаже отъ добрыятъ си животъ дѣла та своа, (защо быватъ) съ кротость премудрости.

14 Ако ли имате зависть горчива, и свадливость въ сердца та си, не хвалете се, нито лжете на врѣхъ истина та.

15 Таа премудрость не е колато слази отъ горе, но е земна, животна, и диаволска.

16 Защото гдѣто е зависть и свадливость, тамъ нема никаква оуправа, и (тамъ е) секоа зла вещь.

17 Я премудрость та колто слази отъ горе, перво она е чиста а потомъ мирна, кротка, послъшлива, пжана съ милосердіе и съ добры плодове, нема сомнѣніе, нито лицемѣріе.

18 Я плодо на правда та скесе съ миръ отъ она, които стрѣватъ миръ.

ГЛАВА 4.

Отъ Гдѣ са брани и свадливости по междъ васъ; не отъ тѣка ли (происходатъ; сирѣчь) отъ ваши те сладострастіа, които вдигатъ брань во ваши те оуды.

2 Желаете, и немате: оубивате и завидите, и не можете, да придобьете. Каратесе и враждувате, и немате, защото не просите.

3 Просите и не пріимате, защото гдѣ просите, за да иждивите въ сладострастіа та ваши.

4 Прелюбодѣи и прелюбодѣицы, не знаете ли, защото мірска та любовь е вражда на Бога; който прочее иска да е пріатель міръ, той быва врагъ Божій.

5 Или мыслите че на празднъ говори писаніе то: защото дѣхо който живее въ насъ има желаніе къ зависть (та).

6 Но (съ това) Богъ дава по голѣма благодать: зато и (писаніе) говори; Господь на горделиви те се противи, а на смиренни те дава благодать.

7 Покоретесе прочее на Бога, а сопротиветесе на диаволатъ, и ще да повѣгне отъ васъ.

8 Привлижетесе при Бога, и ще да се приближи (и той) при васъ. Очистете сирѣчь те грѣшницы, исправете си сердца та двоемнии.

9 Помжетесе и поскорбете и поплачете. Смѣхо вашъ въ плачъ